

Препознатљива војна мисао

Милорад Пантелић, пуковник

На место главног и одговорног уредника општевојног теоријског часописа „Војно дело“ постављен сам у јесен 1994, једној од две изузетно тешке, кризне године, у време херметичке економске блокаде СР Југославије. У години у којој је, као и у претходној, часопис излазио ређе него што је требало и него што је било планирано.

Пошто сам добро знао – јер ми је, као главном и одговорном уреднику листа „Војска“ часопис био приступачан и веома близак, колико је то општевојно теоријско штиво значајно за одбрану и Војску Југославије и, уопште, у целој земљи препознатљиво по својој развијеној и познатој војној мисли, и колико га цене реномирани научници и институције у нас и у свету, као и због тога ко је све објављивао своје прилоге у њему: најистакнутији и најумнији наши послератни официри, генерали и адмирални, угледни академици, професори с универзитета, истакнути руководиоци у федерацији, веома ме је забринуло да ли ћу се и како снаћи на тој истакнутој коти, нарочито да ли ћу сачувати „Војно дело“ или допринети његовом нестајању, и какву ћу му будућност макар назначити. Јер, од новог главног и одговорног уредника и у новим условима очекивало се да учини бар мали искорак.

Захваљујући, међутим, помоћи малобројне редакције, као и претходног (и садашњег) главног и одговорног уредника, „Војно дело“ је ухватило динамику излагања и, што ме је посебно обрадовало, а што је била оцена меродавних, задржало је стари сјај: у „Војном делу“ су и тада „господарили“ текстови који красе једно такво гласило, а то су оригинални научни чланци, претходна саопштења, прегледни и стручни чланци из области војне науке, стратегије, концепције и доктрине одбране. У то време часопис је имао и савремен дизајн. Речју, имао је све атрибуте који треба да ресе једно такво општевојно теоријско јавно гласило.

Чланци из „Војног дела“ постали су неопходна и обавезна литература у ГШШ ВЈ и ШНО ВЈ, и препоручена на неколико факултета Београдског универзитета, а стижу и до интересената у најугледнијим и најудаљенијим универзитетским центрима у свету.

Многи текстови из „Војног дела“ преведени су на светске језике и преузети у стране часописе, а неки су уврштени у међународну размену или су постали незаобилазан материјал нашим дипломатским представницима. Часопис је међу југословенским часописима који се најчешће

цитирају у другим домаћим јавним гласилима. Захваљујући томе, тираж је знатно повећан, нарочито број продатих примерака, пре свега по наруџбини, и то из грађанства, што, без обзира на природу гласила, особито радује сваког главног и одговорног уредника. Осим тога, у годишње планирање чланака укључени су сви они који користе то штиво и пишу прилоге, а у Уређивачки одбор уврштени су само научници итд.

Сасвим је сигурно да је садашњи састав Редакције „Војно дело“ такође допринео квалитету и угледу тог цењеног гласила, па је природно очекивање да ће то изузетно корисно и цењено штиво за развој војне мисли стално ширити круг корисника и наставити да осветљава и утире пут нашој војној пракси.